

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

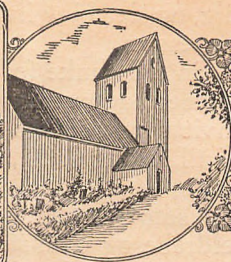
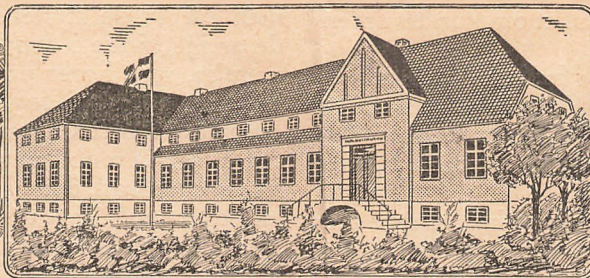
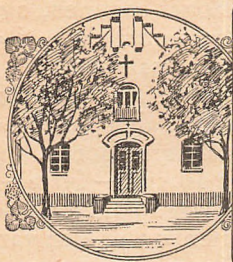
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

August 1951

„Bed og arbejd.“

43. årgang nr. 8

To engle taler sammen

- Hvordan går det med din Hansen?
- Ikke så godt, Gabriel.
- Ja, men hvad er der dog i vejen, Mikael?
- Han er så glad for sig selv.
- Går han ikke i kirke?
- Jo, af og til, Gabriel, men han får ikke noget ud af det.
- Hvorfor ikke det?
- Han er så glad for sig selv.
- Prædiker præsten da ikke evangeliet, Mikael?
- Jo, pastor Olsen er rigtig nok, men det nytter intet – det hele preller af på dette, at Hansen er så glad for sig selv.
- Har du prøvet at sende ham en glæde, Mikael?
- Mange gange, kære Gabriel, mange gange, men han tror, han har skabt dem selv og fortjent dem.
- Hvad så med sorgen, Mikael?
- Det har jeg prøvet; han synes, han bærer sine sorger så gudhengivent.
- Har du aldrig lagt et medmenneske på hans vej?
- Det har jeg også forsøgt, Gabriel. Hansen hjalp ham, men bagefter beundrede han sig selv.
- Hvad skal vi dog gøre ved det menneske, Mikael?

– I øjeblikket ved jeg det ikke, Gabriel; jeg ved bare, at han er så glad for sig selv.

(Efter Fuur Menighedsblad.)

Vore Stævner

Søndag 9. sept. i Viborg

Søndag 16. sept. i Herning

Begge steder begynder vi kl. 14,30 og vi møder så mange som muligt fra skolen, og I kommer da også så mange som muligt. Ikke sandt? Jo, lad os komme rigtig mange, så ingen skal sige: »Der er slet ingen fra mit hold«. Der er vel ogsaa nogle, der tager en vordende elev med sig. Og kom saa med sangbog, godt humør og måske en madpakke, hvis I når sent hjem. Begge steder begynder vi med fælles kaffebord.

Så er der nok ogsaa mange, der vil bede for disse sammenkomster, at de må blive deltagerne til berigelse og til gavn, for det lille hjørne af Guds arbejdsmark, der hedder N. N. H. og E.

Hjemme fra skolen

Sidst i juli havde vi travlt som aldrig før; der var så meget, der skulle være færdig, og der blev hvisket om kun to timers nattesøvn.

En del flinke folk inviterede os ud om aftenen, og mærkværdigvis kom alle disse invitationer sidst i juli; men færdige blev vi til fredag d. 28., da vi havde forældredag.

I sommerens løb har vi haft mange forældrebesøg om søndagene, og det var vel årsagen til, at forældredagen blev lidt mindre end i vinter, skønt elevantallet var det samme.

Til frokosten kl. 12 var der mødt ca. 40 gæster, og som dagen skred blev vi flere og flere, så vi om aftenen ved kaffebordet havde gymnastiksalen fuld.

Kl. 15 var der møde i missionshuset, hvor Lindskov talte, og Linderoth og sangkoret underholdt med smukke sange.

En del landmænd var med forstanderen på rundtur i mark og stald, og der var færdsel i have og gård, fra kælder til kvist. Naturligvis var der også mange forældrebesøg på elevgangen; man skulle da se, hvordan datteren boede.

Og så var der udstillinger. Fire ialt. Husflid, Husholdning, Hjemstavnsarbejde og Haandgerning. Fire H'er.

Der blev sagt mange smukke ord om elevernes arbejde. Om de var overdrevne, kan jeg ikke afgøre. Men der er i sommer arbejdet godt både af elever, lærere og lærere, og håndarbejdsudstillingen, som frk. Jensen og frk. Jeppesen havde Æren for, var ganske givet større end nogen sinde; men de 4-5 væve har jo i år betydet meget.

Efter middagen underholdt eleverne os med opvisning og sanglege, og sangkoret sang muntre sange.

Forældre festen blev hen på aftenen til en slags afslutningsfest. Af vore 50 piger drog 34 på sommerferie; men 16 afsluttede opholdet.

Vi vil gerne takke de 16, der rejste. Tak for samværet! Og vi ønsker for jer: »Gud

skærme jer vandring, til livets sol går ned, det lyse på vejen, at Gud er kærlighed«.

De 34, der kom igen, må jo savne jer; men nu er de flyttet noget sammen, og de er igen inde i den travle og glade tilværelse, som hører ungdomsskolen til.

Vort »spildegilde« fortjener egentlig også at omtales. Gymnastiksalen var vældig hyggelig møbleret med små borde. Vi fik smørrebrød, der var 40 cm. — fyrre — langt og med 10 — ti — slags pålæg. Iøvrigt havde vi munter aften, og da den var ubeskrivelig, kan jeg lige så godt straks give op.

Vi har haft besøg af forstanderinde frk. Buch Larsen, Erritsøhus. Frk. Buch Larsen talte til pigerne om, hvad de fire bogstaver K.F.U.K. kunne betyde. Det var smukt og gribende og vistnok uforglemmeligt.

Nutiden er lys, og vi har så meget at takke for. Flinke elever og flinke medarbejdere er store ting.

Fremtiden er også ret lovende. På vor bryllupsdag fornylig fik vi en indmeldelse og fire forespørgsler til højskolen og to forespørgsler til efterskolen. Dog har der også været enkelte uger, der har været omtrent stille. Vil I sørge for, at forespørgsler og indmeldelser bliver ved at komme som hidtil, så skal vi nok få fuldt hus til vinter.

Pladsen som landbrugsmedhjælper på højskolen er stadig ubesat, jeg er ikke klar over, om den rigtige ansøger har meldt sig endnu.

Foruden den unge lærer Godtfr. Jespersen — som i tiden er på husflidskursus — skulle vi gerne have en ung lærer mere. Der har været forhandlet med en ung landbrugskandidat, og der har været et tilbud af anden art, som også har interesse.

Vi tror, at: »Han, som har hjulpet hidtil, Han hjælper nok herefter«, så vi får det hele rigtigt ordnet.

Skriv efter program til en ung mand — eller pige, for sommerskolen 52 er også ved at have interesse; men skriv om programmet skal være til højskole eller til efterskole.

Ellen Thinggaard

Danish Mission, Rayagada,
Koraput Distrikt, Orissa, India.

februar 1951

(sluttet)

Det var slet ikke så let at komme i land i Indien, der var meget, der skulle ordnes, told osv. De havde et meget vanskeligt toldsystem, det tog flere timer, inden man nåede dertil, at man fik kufferterne efterset. En af de indfødte betroede mig også, at de ikke selv kunne finde ud af systemet. Alt er så nyt for dem, jeg haaber, det er forenklet til den tid, jeg får brug for det igen. Der var så mange, der gerne ville bære kufferter, men der var endnu flere, da der skulle betales. Alle kneb gælder. Omsider fik vi lov at slippe. Missionær frk. Kåe, der er sekretær for »Missionary Settlement for University Women« i Bombay, var kommet for at hjælpe os gennem den »sidste skærsild«. Bilen ventede os udenfor, og efter forskellige indkøb kørte vi ud til frk. Kåe, hvor vi også traf frk. Bardenfleth, der jo arbejder der for tiden. Det er ingen sag, trods alt, at komme til Bombay, når der bliver sørget godt for en på alle måder, takket være frøknerne Kåe og Bardenfleth. Det var meget interessant at høre om arbejdet der. Efter nogle timers forløb måtte vi sige farvel, vort tog gik kl. 17. Hvordan var det så at køre i de indiske tog? — Slet ikke så slemt, som jeg havde troet, selvfølgelig var der ikke lige gjort hovedrent i kupeen, men der var god plads derinde, så vi kunne sove. »rengøringen« kunne vi så selv foretage. Vi rejste sammen med et par englændere, som havde prøvet det før, de havde DDT med, som vi også fik lov at låne. Det bevirkede, at der ikke var så meget småkryb, der generede. Før vi lagde os til at sove, boltede vi døre og vinduer, det skal man her i dette land, ellers kan man være sikker på, der vil komme en eller anden ubuden gæst. Vi kørte i det samme tog et helt døgn. Det var jo ikke meget, man så af Indien, selv om vi i løbet af 1½ døgn kørte en strækning på 1500 km. Det gik så stærkt, men man kunne jo ikke undgå at lægge mærke til, hvor fattige de fleste mennesker er herude. Ved hver station, vi standede, var der voksne såvel som børn, der gik fra kupé til kupé og tiggede, man måtte jo gøre sig hård og sige nej; hvis man først giver en enkelt, er der straks en hel flok. Jeg er siden hen ble-

vet klar over, at det er ikke alle, der tigger, der har det fattigt — det er simpelthen blevet deres levevej. Vi skulle skifte tog i Raypure, hvor min kammerat Else Lose Andersen (missionær i Bissamcuttack) ventede os. Vi fortsatte med et andet tog og nåede Bissamcuttack kl. ca. 4. Missionær Toft hentede os i bilen, frk. Hertz skulle fortsætte til Rayagada, vi måtte fordeles lidt, da vort hus stadig ikke er færdig. Vi håber dog at kunne flytte ind i denne måned. Det blev en fin tur til missionsstationen. Selv om det var nat og det var koldt, var der alligevel nogle af menigheden til stede for at byde mig velkommen. De havde ventet over en time, men tiden havde vist ikke været lang for dem. Fru Toft havde vist dem en hel del billeder, og så kan man sagtens få tiden til at gå. Inderne elsker at se billeder. — Da jeg kom sang de: *Lover den Herre...* Jeg blev bekranset med blomster, dernæst sang de: *Nu takker alle Gud.* Jeg kunne jo ikke sige noget ud over *Sala'am*, men det var også nok. Inderne gik hver til sit, det varede heller ikke længe, før jeg fandt min seng. Det var nu rart at ligge i en rigtig seng igen.

Min rejse var forbi for denne gang, hvor havde jeg meget at være taknemmelig for, det var alt sammen gået så godt. Så snart jeg var stået op næste morgen, var der straks en stafet, der løb ned i en lille dombogade og fortalte, at nu var jeg ved at stå op, det var vist meget interessant, i hvert fald var der flere, der havde ærinde op til os. Kokken fik et latteranfald, da han opdagede, at jeg ikke kunne oria, han troede, det var et sprog, alle kendte. (Gid det var sådan!).

Vi glæder os til at kunne flytte ind i vort nye hus, men ellers må jeg sige, jeg har været glad ved at lære de forskellige missionærer at kende og se lidt af arbejdet, det har jeg jo haft god lejlighed til ved »at flytte rundt«. Alle missionærerne har gjort deres til, at »de nye« skulle føle sig hjemme her, det har heller ikke været vanskeligt for os.

Jeg er naturligvis begyndt at stifte bekendtskab med de mange mærkelige tegn, som gerne skulle blive forståelige ord for mig; der er en lang vej, før jeg kan tale sproget — men selv om det er svært, er det meget interessant at lære oria, der vil nok blive mange gange, hvor jeg fristes til at opgive det, fordi det synes at tage for lang tid eller er for svært, men så er det jo godt at vide,

at man ikke er alene, men venner hjemme i Danmark er med til at bede om, at det må lykkes, og jeg må blive til velsignelse herude.

Jeg har slet ikke fortalt noget om Øst Jeypore, det må vente til en anden gang, mit brev er vist blevet lidt for langt, jeg håber at få lejlighed til senere at fortælle Dem lidt om mine indtryk derfra. Dog må jeg lige tilføje: Her er så smukt, at man ikke kan forestille sig det, hvorhen man ser er der bjerge, naturen her er storslået, men befolkningen er præget af fattigdom og lever meget primitivt.

Hermed sender jeg en hjertelig hilsen.

Deres *Ellen Thinggaard*.

HØJSKOLEPOST

Bryllup

Sygeplejerske frk. Else Dalgaard (39) og hr boghandler J. J. Jakobsen vies lørdag den 1. september i Herborg kirke. Brudeparrets adresse er Fiskerbæk pr Herborg. Bopæl: Tarm. Til lykke!

Ved elevfesten

blev glemt mange ting. Hvorfor skriver I ikke efter dem? Der er da bl. a. en natkjole og en hel del småting.

Vandremappernes Besøg

Den 26. juli »1949'erne«.

Vore møder

Den 26. august Skive A. Kr.

» 29. — Aakjær, Fly. A. Kr.

» 1. september Holstebro Leder møde L.R.

» 4. — Hanning A. Kr.

» 12. — Nr. Vium A. Kr.

» 18. — Skelhøje A. Kr.

» 19. — Havredal A. Kr.

» 20. — Hvam A. Kr.

» 25. — Sevel L. R.

Kære 49'ere!

Mange tak for sidst. Det var dejligt, at se saa mange af jer igen. Vi har det hyggeligt her i Elses hjem. Vi har sunget »Barnetroen«, vi manglede bare dirigenten Linderoth. Vi har ogsaa lige været

oppe at bese »Thylands ungdomsskole«; men vi blev enige om, at ingen skole er som Nr. Nissum Høj og Efterskole.

En kærlig hilsen og tanke til alle 49'erne og lærerstaben fra Else, Magda og Ralle.

Samlet til Eva og Karl Mathiassens Bryllup d. 19. Juli, sender vi hilsner til Forstanderparret, Lærerpersonalet samt Familien Kaag og Mikkel.

Thomas Østergaard (41:42) Hans Mortensen (47:48) Svend Jensen (47:48) Jørgen Jensen (47:48) Sigrid Krægpøth (47) Remi Krægpøth (47:48) Eva og Karl Mathiassen (47:48)

Efterlysning

Hvem har »Budstikken«? Vi er nogle, der længes efter dens nyheder. Derfor frem med den i en fart.

Hjertelig hilsen til alle af sommerhold 48.

Else Hansen, Vallekildevej, Hørve.

Forglem-mig-øj

Vandremappen fra 1934 efterlyses og bedes sendt til formanden

Adresseforandringer

Sommerskolen

1950 Frk. Agnes Nielsen, adr. C. Nielsen, Skovvej 7, Hobro. — samme, adr. C. Nielsen, Klegod, Holmsland pr. Ringkøbling.

1949 Frk. Irma Pedersen, »Solvang«, Orevej 33, Vordingborg — samme, Diakonissestiftelsen, Peter Bangsvej 1, København F.

1947 Frk. Janne Frydendal, Vind. — Fru J. Højberg, Hundborg Skole, Sjørring.

Frk. Anna Rasmussen, Grevegaarden, Glæsborg. — samme, Haslev seminarium, Haslev, Frk. Signe Kjær, Nørrevoldgade 100¹, København K. — samme, Rosenfeltsalle 20¹, Gentofte.

1940 Fru Nora Olesen, Krik, pr. Vestervig. — samme, Mejeriudsalget, Vestervig. Frk. Stinne Østergaard, Jyllandsgade 21, Aulum — Fru Stinne Nørgaard, Varhede Skole, Aulum.

1932 Fru Emma Jersild, Skelhøje. — samme, Vestergade 88, Kerteminde.

Vinterskolen

45/46 Hr. Johs. Larsen, Nr. Tornby, pr. Tornby. — samme, Nejestvej, Hirtshals

1923 Hr. Jens Hansen, Malle pr. Tistrup — samme, Asp, Tistrup.